

lingen af disse Engagementer, ved Afgørelsen af, i hvilket Omfang disse Virksomheder skal bestaa, og ad hvilke Veje de eventuelt skal afvikles, at der i Likvidationskomiteen virkelig ogsaa fandtes indenfor Erhvervslivets Omraader kyndige og uafhængige Forretningsmænd. Saadan savnes efter min Opfattelse ganske, Valpladsen er helt og aldeles overladt Juristerne, om Indskydernes Mening har ingen spurgt, og det vilde dog have været muligt, og det er det navnlig nu; jeg haaber, det igennem Rigsdagens Behandling af denne Sag skal blive muligt at give Udtryk for Villie til, at de Interesser, som virkelig her kan siges at være effektive, ogsaa kan blive repræsenteret.

Det er klart, at Likvidationen maa lægge stort Beslag paa Komiteens Tid og Arbejdsevne, og jeg bestrider ikke, at der til det hele knytter sig en saa stor samfundsmæssig Interesse, at det var naturligt at give Staten Repræsentation i Likvidationskomiteen. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udtalte nogle rosende Ord om det Medlem af Komiteen, som maa siges at repræsentere Statens, Samfundets Interesse i egentlig Forstand, og disse Ord kan jeg meget vel underskrive; men jeg tvivler rigtignok meget stærkt om, at Departementschef Dalhoff virkelig fra sit betydningsfulde Embede som Departementschef i Handelsministeriet og fra sin Stilling som Formand i Valutacentralens Bestyrelse kan være i Stand til at afse den Tid, som er fornøden, naar denne Sags Gang og Udvikling virkelig skal kunne følges i Enkelthederne. Mon ikke derfor det for Sagens hurtige Fremme og for Statens omhyggelige Indseende med hele Udviklingen og Gangen i denne Sag vilde have været rimeligt at indsætte i Komiteen som Statens Repræsentant en Mand, som kunde stille hele sin Tid til Raadighed til Opgavens Løsning?

Jeg billiger, at den højtærede Minister har truffet Beslutning om, at Likvidationskomiteens Medlemmer ikke skal lønnes med Provision af den Værdimasse, der forvaltes, men derimod med en fast Løn. Jeg antager ikke, den højtærede Minister har noget imod at oplyse Rigsdagen om, hvilke Lønninger han har fastsat for Udførelsen af disse Hverv. Jeg synes, at Indskyderne, Ejerne af den hele Masse, som skal betale, dog har et billigt Krav paa at faa Oplysning om, hvor meget det er, de skal betale, for det er jo først, naar der skal betales, at den højtærede Minister opdager, at Ejerne er til Stede, og at der bør vises dem Hensyn, og dette Hensyn

er da det, at de faar Lov til at betale det Arrangement, som den højtærede Minister træffer.

Den højtærede Minister har ved sin Fremgangsmaade tilsigtet at skabe Ro om denne Sag, og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udtalte, at dette Maal ogsaa var naaet, Ro var tilvejebragt. Ja, det er jo en ejendommelig Form for Ro, som giver sig Udtryk i Afholdelse af offentlige Møder, hvor Ministerens Fremfærd paa det voldsomste kritiseres, og giver sig Udtryk i Henvendelser til Regering og Rigsdag med indtrængende Ønsker om, at væsentlige Ændringer i den trufne Ordning maatte blive tilvejebragt. Jeg synes det er det modsatte af det den højtærede Minister har tilsigtet, han har opnaaet. Nu siger den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale, at de Principper, hvorpaa dette Lovforslag hviler, er de Principper, som vil blive nedlagt i den Banklov, som den højtærede Minister meddelte han snart vilde fremsætte, og som er blevet fremsat for det høje Folketing i Dag. Jeg vil dog sige til den højtærede Minister, at jeg beklager, hvis man, efter at den Uro, som denne Ordning har skabt, har vist sig, ikke har underkastet disse Principper en fornyet og indgaaende Overvejelse, og jeg tvivler ikke om, at denne Sags Historie indtil Dato, i alt Fald hvis disse Principper er overholdt i det forelagte Banklovforslag, vil give Rigsdagen Anledning til at underkaste dem en meget nøje Prøvelse.

Efter min Opfattelse bør denne Sag tages op til Overvejelse i et af det høje Folketing nedsat Udvalg, som maa se sin Opgave i at skaffe Kreditorerne, Ejerne af hele den Masse, som her er under Forvaltning, Adgang til at udøve Indseende og Kontrol med hele Udviklingen af denne Sag. Men Behandlingen maa selvsagt være kort, for at vi snarest muligt kan naa til en Lempelse af de Vanskeligheder indenfor Erhvervslivet, som har ramt saa mange af dets Udøvere som Følge af Revisions- og Diskontobankens Sammenbrud. Jeg vil derfor tillade mig, hvis ikke det fra anden Side foreslaas, ved denne Forhandlings Slutning at foreslaa det foreliggende Provisorium henvist til Behandling i et Udvalg.

Axel Møller: Naar der som ved denne Lejlighed bliver forelagt Rigsdagen en af Regeringen udstedt foreløbig Lov, maa det jo være Rigsdagens Pligt at undersøge, om ogsaa de Betingelser, som udkræves i Grundlovens § 25, har været til Stede i det foreliggende Tilfælde.